

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Jana Wulkanová

Téma a rozsah práce: Ochrana před hlukem a vibracemi z právního pohledu

Předložená práce má celkový rozsah 94 stran, z toho přibližně 80 stran vlastního textu. Výklad je rozdělen do šesti částí, po věcném vymezení problematiky (pod poněkud nepřesným názvem „Vymezení pojmů“) se autorka postupně věnuje mezinárodní, unijní a vnitrostátní české právní úpravě. Posledně jmenovanou přitom dělí do dvou samostatných částí zabývajících se veřejnoprávními nástroji na jedné a soukromoprávními nástroji na druhé straně. Práci doplňují úvod, závěr, seznamy použitých zdrojů (vzhledem k obsahu nepřesně označené jako „Seznam použité literatury“ a „Seznam předpisů“) a povinné náležitosti (shrnutí, abstrakty, klíčová slova). Seznamy použitých zdrojů autorka dosti nešťastně označuje jako přílohy práce.

Datum odevzdání práce: 2. ledna 2014

Aktuálnost (novost) tématu: Téma, které si autorka pro svou diplomovou práci zvolila, je bezpochyby velmi aktuální. Negativním dopadům hluku je vystaveno více než 30% obyvatel EU, zejména v okolí pozemních komunikací. Snižování hlukové zátěže je jedním z cílů Státní politiky životního prostředí ČR 2012-2020, stejně jako 7. akčního programu pro životní prostředí, přičemž právní nástroje hrají pro dosažení tohoto cíle zásadní roli. Téma nelze považovat za zcela nové, rozhodně však není tématem vyčerpaným.

Náročnost tématu: Zpracování tématu předpokládá znalost řady fyzikálních veličin a jejich vzájemných vztahů a orientaci v předpisech povýtce technického charakteru. Množství české odborné právní literatury k tématu je omezené, v tomto smyslu lze za jistou „nástrahu“ zpracování považovat i možnou přílišnou inspiraci v komplexní monografii Bernarda a Douchy z roku 2008. Jistou výhodou je jasné ohraničení tématu a relativní srozumitelnost používaných veřejnoprávních a využitelných soukromoprávních nástrojů. I s ohledem na změny v soukromém právu však celkově považuji téma za jedno z náročnějších.

Hodnocení práce: Předloženou práci považuji za vcelku kvalitní; autorka v ní prokazuje znalost relevantní právní úpravy, dovednost práce se zdroji a schopnost kritického myšlení. Co se týká formální stránky, práce má standardní grafickou úpravu, je psána odborným, přesto však srozumitelným stylem a obsahuje relativně malé množství překlepů a chyb z nepozornosti. Upozorňuji však na drobné nedostatky, které se objevují v odkazech na použité zdroje, například psaní slova „viz“ s tečkou, nejednotný formát odkazů (za použití kurzívy, či bez ní, celá jména autorů, či pouze příjmení apod.), nesrozumitelné uvádění čísla stránky ve formě „[číslo stránky] s a následující“ (např. „7 s a následující“ v poznámce pod čarou č. 74) místo „s./str. [číslo stránky] a následující“ (tedy „str. 7 a následující“) či opakované úplné odkazy na tytéž zdroje, zejména následují-li bezprostředně po sobě (viz např. poznámky pod čarou č. 145 a 146, kde u druhé z nich postačovalo prostě „*Tamtéž, str. 83.*“). Dalším formálním nedostatkem je již zmíněné zařazení seznamu použitých zdrojů do příloh práce. Ani v jednom případě se však nejedná o nedostatky zásadního charakteru. Z hlediska obsahového oceňuji autorčinu snahu o komplexnost výkladu, včetně začlenění analýzy soukromoprávních nástrojů ochrany před hlukem upravených novým občanským zákoníkem. Dobře je zpracován závěr práce, kde se autorka snaží skutečně svou práci „završit“, tedy zdůraznit základní sporná místa právní úpravy a jejího uplatňování v praxi a

s tím související výzvy pro zákonodárce i odbornou veřejnost. Přesto však práce dle mého názoru na výborné hodnocení nedosáhne. Z obecného pohledu bych autorce vytkla zejména ne zcela logickou strukturu práce a příliš deskriptivní přístup. Za nesmyslnou považuji samostatnou, ani ne dvoustránkovou (sic!) část nazvanou „Právní úprava ochrany před hlukem a vibracemi obecně“, která je mnohem více úvodem do české právní úpravy než oním slibovaným obecným pojednáním. Vnitřnímu členění některých částí pak chybí logika, jednotlivá dílčí témata jsou v mnoha případech pouze náhodně „poskládána“, bez výraznější vnitřní provázanosti (viz např. analýza směrnice o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí až v závěru části věnované unijnímu právu). Zajímavé kritické pasáže se navíc „ztrácejí“ v mnohem rozsáhlejších pasážích deskriptivních, které mají z hlediska čtenáře pramalý význam: znalému nic nového nepřinesou, neznalý většinu z předestřené množství informací krátce po přečtení zapomene. Drobnou výtku směřuji též k malé diverzitě použitých sekundárních zdrojů, resp. přesněji k přílišnému spoléhání na výše zmíněnou monografii Bernarda a Douchy (je však třeba říci, že tento přístup je do značné míry pochopitelný s ohledem na omezené množství dostupné odborné literatury). Konkrétní připomínku směřuji ke kapitole věnované Radě Evropy, resp. judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, kde autorka podle mého názoru opomenula některé, z hlediska hlukové problematiky významné rozsudky (zejména *Hatton a další proti Spojenému království*, stížnost č. 36022/97). Na závěr si neodpustím dotaz, zda autorce přijde srozumitelná – zejména ve světle jejího anglického a francouzského znění – definice pojmu „tichá oblast v aglomeraci“, kterou do své práce bez dalšího přejímá z českého znění směrnice 2002/49/ES (str. 53).

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené konstatuji, že předložená práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: V rámci obhajoby bych autorku požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Analýza testu proporcionality uplatněného Evropským soudem pro lidská práva v případě *Hatton a další proti Spojenému království* (stížnost č. 36022/97, rozsudek velkého senátu ze dne 8. července 2003).
2. Soulad české právní úpravy ochrany před hlukem s tzv. Aarhuskou úmluvou.

V Praze dne 21. ledna 2014

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
oponent diplomové práce